

pitaal - voor de bevrediging van hun behoeften, niet voor de winst - voor de vrede, en niet voor de oorlog.

Alle macht aan de arbeid, dat betekent, opbouw naar het plan van hen, die arbeiden, niet naar het plan der parasieten en hun bureaucraten en terroristen - naar de besluiten der producenten, der hand- en hoofdarbeiders, niet op commando der kapitalistische uitbuiting.

Alle macht aan de arbeid, dat betekent, boter inplaats van kanonnen - gezonde woningen inplaats van barakken en kazernes - menswaardige kleding inplaats van uniformen - vrijheid inplaats van arbeidsdienst en militaire drill.

Alle macht aan de arbeid, dat betekent, werkelijk teken inplaats van kunstmatige onwetendheid - een gelukkige jeugd inplaats van kanonnenvoer.

Millioenen wachten op ons. In de concentratiekampen, munitioneerders wachten miljoenen gedeporteerden op de terugkeer naar hun land. Aan ons ligt het, of zij

spoedig terugkeren, of zij brood en opbouwende arbeid vinden.

Aan ons ligt het ook, of de mensen in de overwonnen landen de stem der solidariteit horen door alle gebrul van de haat en van het chauvinisme heen.

Aan ons ligt het, of met de eerste mei 1945 een wederopbouw begint, waaraan de arbeiders van alle landen met gelijke rechten deelneemen. Zal ook ditmaal onze stem te zwak zijn?

Arbeiders in burger en in uniform, Nederlanders en Duitsers, begrijpt de verantwoordelijkheid, begrijpt de betekenis van de eerste Mei, als de dag van de internationale strijd voor recht en vrijheid, voor ware vooruitgang en echt geluk, voor alles, wat mensenaarde betekent.

PROLETARIËRS,

ALLER LANDEB.

VERENIGT U !!

Terstond na het einde van de bezetting verschijnt g e d r u k t :

"SPARTACUS"

Weekblad van de Communistenbond "Spartacus".

Een orgaan, gewijd aan de herleving en opbouw van een nieuwe zelfstandige arbeidersbeweging.

Een weekblad, dat de gedachten van internationalisme en klassenstrijd uitdraagt en het marxistisch denken in de uitgebreidste zin van het woord bevordert.

PRIJS: fl.- 0.15.

Gedrukte eerste nummer:

g r a t i s !

A b o n n e e r t U !!

SPARTACUS

Weekblad van de Communistenbond "SPARTACUS".

PROLETARIËRS ALLER LANDEB, VERENIGT U !

ACTUELE
BERICHTEN

Mei 1945.

POLITIEK OVERZICHT

In dagen van bijna onregelmatige spanning beloofde de arbeidersklasse en met haar alle andere lagen der bevolking, de eerste Meidag 1945, ieder wist, dat reeds de eerstvolgende uren het bericht kon brengen van het officiële einde van de oorlog in Europa. In werkelijkheid zijn wij in deze dagen getuigen van de doodstuipen van het fascistische imperialisme; in werkelijkheid is het einde van dat, wat men vroeger onder een oorlog verstond, reeds gekomen.

Elke oorlog, hoe wij welke gevoerd wordt onder inachtnaam van de zgn. oorlogsregelen en -gebruiken, betekent de overweldiging van de grote meerderheid der menselijke samenleving; zij betekent het misbruiken van de geestelijke en lichamelijke krachten der mensen; zij betekent de vernietiging van alle leven en gezondheid; zij betekent de vernietiging van alle waarden voor dit e n d e doel: de instandhouding der kapitaaldictatuur, de instandhouding van de onderwerping van alle geestelijke en lichamelijke schepingskrachten onder het tyrannieke geweld van het kapitalistische systeem. Voor de kapitalistische wereld geldt de cynische regel: "De oorlog is de voortzetting van de politiek met andere middelen." En wij voegen aan deze, door de bourgeoisie zelf geformuleerde zin, nog toe: De oorlog was en is in de gehele klassengeschiedenis steeds het laatste middel der heersende klasse, om haar macht te vergroten en te behouden. En de duizenden en miljoenen, die op de slagvelden en in hun door vuur vernielde woonplaatsen hun leven moesten laten, stierven voor geen ander doel dan dit, dat hun lot- en klassegenoten nog verder het juk der onderdrukking en uitbuiting moesten dragen. Toen zij eindelijk tot bewustzijn van hun kracht en hun maatschappelijke taken zouden ontwaken.

Maar zelfs gemeten aan de maatstaven van zulke oorlogen, was en is dat, wat wij in de laatste dagen van deze oorlog beleefden het toezijn van wanzin. Met de bezetting van het grootste deel van Duitsland was de oorlog militair beslist, maar de kopstukken van het Duitse fascisme gaven de strijd niet op. In de tunnels van de ondergrond-baan van Berlijn, op de straten en daken lieten zij de miljoenen-

bevolking van deze stad verbloeden, wierpen zij een, tot het fanatieke toe, vergiftigde jooji in het razende vuur van kanonnen, machinegeweren en vlammenwerpers, teneinde hun vloekbeladen leven als terroristen van het Duitse imperialisme nog enige dagen of misschien slechts uren te rekken.

DE EERSTE MEIDAG 1945.

Wij weten nog niet, hoe het einde van de hoofdfiguren van het met bloed bevlakte Hitler-regime, dat in deze dagen heeft voltrokken of voltrekt, er uitzag of er uit zal zien. Wij kunnen ons voorstellen, hoe zij elkaar verraden en vermoord hebben, hoe elk ten koste van de anderen het eigen verspeelde leven toechte te redden of te rekken. We zien de heersende klasse er uit, wanneer zij haar spel heeft verloren, wanneer zij geen bloed meer vergieten kan, omdat de massa's zijn verbloeden, omdat de laatste kracht uit de mensen geperst hebben.

En zo hebben onze kameraden het vooruit gezien en voorspeld. Daarom, omdat zij het imperialistisch-kapitalistisch karakter van de oorlog, van de eerste, zowel als van de huidige tweede wereldoorlog doorzagen, hebben in alle landen van Europa mannen en vrouwen van de revolutionaire arbeidersbeweging waarschuwend hun stem verheven.

Wij herdenken op deze eerste Meidag de Spartacusstrijders van de eerste wereldoorlog, wij hebben de namen Karl Liebknecht en Rosa Luxemburg niet vergeten. Wij weten, dat, even als zij ook, in deze tweede wereldoorlog duizenden van onze Duitse klassegenoten zich tegen de imperialistische oorlog en tegen het fascistische verzet hebben en wagens hun trouw aan het proletarische internationalisme, aan de idealen van de communistische samenleving zijn vermoord, gefolterd en in de concentratiekampen levend begraven worden.

En, onze Duitse klassegenoten, het Duitse proletariaat, geldt in deze dagen, waarin de wereld in het vuur en bloed en in de waanzin van de chauvinistische haat dreigt onder te gaan, onze eerste Meidag groot der klassesolidariteit!

En op deze eerste Meidag gedenken wij de Meidag van 1941, waarop onze Hollandse Spartacus-werkers hun Manifest in de Duitse en Hollandse taal richtten aan de

De toe- en afgang van het leven aan de arbeidersklasse moet worden bevestigd en het systeem van de kapitalistische wereldeconomie moet worden overwonnen. Het is de taak van de arbeidersklasse om te strijden voor het bevrijden van de menselijke natuur, die nu nog onder de geboden van de fascistische leiders hun leven lieten, en wij weten, dat mannen en vrouwen der arbeidersklasse, zoals zij, in alle landen der wereld bereid zijn, leven en dood te offeren voor de toekomst van de menselijke samenleving.

Een vroedlijke rekening valt te veroffenen. De schuldige kan niet in één enkel land gezocht worden. De schuldige, het is de onderwerping van de menselijke arbeid en van alle leven aan een macht van een maatschappelijk systeem, dat niet de mens en het behoeven dient, dat niet zaait en oogst, opdat de mensen zich voldoende kunnen voeden, maar die het leven aan de mens en de menselijke arbeid doet lijden, opdat de mens in welvaart kunnen leven, maar dat slechts zijn eigen macht, de overheersende macht van de kapitalistische wereldeconomie, die dit systeem, door het gebruik van imperialistische wereldeconomie, het kapitalisme, het verdrukken van de menselijke arbeid, het machteloos maken van alle landen tot veroveren. Dit moet worden overwonnen en te overwinnen dat het voor hen en alle landen moet worden hersteld en het imperialisme van alle landen in de machtsvorm van dit systeem moet worden overwonnen. De verovering van de ene concurrentie en de overwinning der wereld in de strijd van een volkomen waanzin zijn einde heeft gevonden, is de macht van het overwinnende imperialisme van welke politieke vormen het zich ook bedient, niet minder verderfelijk. De eindrekening van deze oorlog is een nieuw oordeel van de geschiedenis over een systeem, dat slechts leven kan, wanneer het de mensen onderdrukt en uitbuit, wanneer het hen met leugens en schijnweten doet, wanneer het hen aan hun eigen vernietiging arbeiden laat.

Zal de arbeidersklasse deze keer de rekening begrijpen? Zal het proletariaat deze keer voor de verdediging zorgen? Of zal het zich opnieuw laten leiden en verleiden, in plaats van zijn lot in eigen handen te nemen?

Zal er een wederopbouw volgen voor het leven of voor nieuwe vernietiging? Zal het koren grasien om mensen te verzadigen, zullen de vernieuwde mijnen weer arbeiden, opdat mensen zich kunnen warmen, opdat in

de fabrieken en werkplaatsen gearbeid en gefabrikat kan worden om de levensbehoeften der mensheid te bevredigen? En als dat in wijze zal, als zijdelijk de hoofd van de arbeidersklasse aller landen niet meer voor de vernietiging, maar voor het leven en de welvaart, niet meer voor de oorlog, maar voor de vrede werken zullen, hoe kan dat dan geschieden? Als onze jeugd zich echte wetenschap verschaffen en werkelijk geluk vinden zal, als het komende leven bekend en het zijnsgeheeld zal worden, hoe kan dat dan geschieden?

Dat kan alleen geschieden, als de arbeidersklasse zich haar ontsaglijke voorantwoordelijkheid voor de toekomst aller mensen bewust wordt, als **ALLE MACHT AAN DE ARBEID** behoort.

Dat betekent de samenvatting der mensen in de plaatsen, waar zij arbeiden, onder de leiding, die zij zichzelf door eigen verkiezingen geven. In de fabrieken en op de akkers, op de schepen en in de mijnen, in de kantoren en openbare diensten, overal waar mensen hun gezamenlijke arbeid samen doen, daar moet de macht van de arbeid het beschikkingrecht van de producenten tot beheersend hogesaal worden. Dat is de arbeidersvrijheid, die het kruud van het huidige systeem begrijpend, zich haar verantwoordelijkheid bewust wordt en op alle problemen van enige regelmaat ontwaakt. Het is de macht van de arbeid, die de overweldigende meerderheid van de menselijke, alle productieve voor de behoeften, alle energie voor de werkelijke wederopbouw.

Dat moet de betekenis worden van deze eerste Meidag 1945, dat moet de vrede der arbeidersklasse worden; dit moet in de plaats komen van imperialistische wapenstilstand en nieuwe oorlogsvoorbereiding.

Hand- en hoofdarbeiders aller landen, sluit in Uw werkplaatsen, sluit in de werkkampen, waarnaar men U deporteerde, de democratische bond van vrije en gelijke producenten. Richt Uw samenleving op tot een huis, waarin het voor de weggesleepten en weggedrevenen de moeite waard zal zijn terug te keren.

Vernieuwt in Uzelf de wil voor de ganse wereld een toekomst te bereiden, waarin het leven weer waarde heeft, laat over landen en zeeën van deze gekweldde aarde de Meidag klinken van het proletarische internationalisme, van een werkelijke samenleving der mensen.

PROLETARIËRS ALLER LANDEN, VERENIGT U!

SPARTACUS

7711ELE...7

Deze uitgave is een geschiedenis
Kerkstraatgracht 264
Amsterdam-C.

SPARTACUS

Weekblad van de Communistenbond „Spartacus“.

DE DAG DER VRIJHEID.

Eindelijk is de dag gekomen, waarop zij gewacht hebben, de overlevenden in de concentratiekampen, de vele duizenden, die sinds maanden of jaren van hun families gescheiden, in de steden en dorpen waren ondergedoken, de miljoenen, die hun verwanten zagen wegvoeren; de dag waarop wij allen gewacht hebben.

Wij allen hadden honger, honger naar het brood, dat ons ontstolen werd, honger naar vrijheid van beweging, van mening, van het woord, die wij vijf jaar lang moesten ontberen.

In dit historische uur is het moeilijk de juiste maatstaf te vinden, waaraan wij de betekenis van dit ogenblik voor de arbeidersklasse kunnen meten. Want de last, die op ons drukte, was zo onmetelijk groot, dat zijn verdwijnen, de verlichting die wij nu ondervinden, de klaarheid van ons oordeel dreigt te verwarren.

In Warchau is het begonnen en in de ondergrondse spoorwegtunnels van Berlijn is het geëindigd. Warchau en Berlijn — slechts enige uren sporens liggen deze puihoopsteden van elkaar verwijderd. Maar als BEGIN en EINDE van deze grote tragedie staan zij als een AANVANG en AFSLUITING van 5 jaren en 8 maanden, waarin het leven, het hoogste goed, niet telde, waarin de dood was geworden tot iets alledaags. En ook al is voor ons het laatste schot gevallen, aan de kusten van de Stille Oceaan woedt de oorlogsfurie, deze titanenstrijd der imperialistische machten, voort.

Eindelijk is de dag gekomen, waarnaar wij verlangden en wij zoeken in onszelf naar de maatstaf van zijn betekenis. En wij erkennen met diepe ontroering, dat het stuk brood, waarop wij nu durven hopen, en het stuk vrijheid, dat wij terugwonnen, niet de maatstaf zijn, waarmee wij mogen meten.

Want deze onmacht, deze weerloosheid tegenover de onderdrukking, begon niet eerst voor vijf jaren. Ze zijn zo oud als de onderwerping der menselijke samenleving aan de macht van het heersende systeem. Wij haten het fascisme. Maar deze haat heeft velen blindgemaakt voor het feit, dat het fascisme slechts één der vormen, zij het ook de bloedigste vorm, is van de kapitalistische onderdrukking, voor het feit, dat het fascisme zijn promotors en profijttrekkers ook in ons land en in alle kapitalistische landen had, voor het feit, dat ook miljoenen onzer Duitse en Italiaanse klassengenoten in de kerkers van het fascisme gebroken werden, vele jaren vóór de tijd, dat onze heersers zich opwierpen tot kampioenen tegen het fascisme.

Heldengraven? Graven van onbekende soldaten? Wij moeten ze zoeken in de concentratiekampen, waarin de naamloze helden der internationale arbeidersklasse hun leven gaven voor het Socialisme.

Als een pest gaat door de landen de chauvinistische haat, de hetze tegen de zogenaamd schuldigen, tegen de ARBEIDERS van de overwonnen landen, het hetzen door de medeschuldigen. Wie financierde fascisme en oorlog? Wie verdiende aan de bewapening en nu aan de ontwapening van de fascistische moordenaars? En wie maken zich gereed, aan de wederopbouw van de, ook door hen te verantwoorden, verwoesting van Europa te verdienen?

Wij kunnen de maatstaf voor de betekenis van dit uur slechts in onszelf vinden, in onze ervaringen, in de wetten die wij onszelf zouden moeten geven, in de taken die wij onszelf stellen.

„De arbeidersklasse heeft niets te verliezen dan haar ketenen, zij heeft een wereld te winnen!“

En hoe zal deze wereld er uit zien? Het moet een wereld zijn, waarin de MACHT van de ARBEID wet is, waarin alleen gewerkt zal worden, om aan de menselijke behoeften te voldoen, waarin, in plaats van de haat, de internationale solidariteit tussen de arbeiders inhoud en vorm der maatschappelijke verhoudingen voorschrijven.

In het uur waarop de druk van de fascistische tyrannie van ons wijkt, roepen wij de arbeiders van ALLE LANDEN tot

de strijd tegen kapitalisme, fascisme en chauvinisme,
de strijd tegen de honger en tegen de oorlog,
de strijd voor brood, vreedzame arbeid en Socialisme!

Communistenbond „Spartacus“.

DE BEVRIDDING VAN DE ARBEIDERSKLASSE MOET HET WERK ZIJN VAN DE ARBEIDERS ZELF.